

na dogovor. Obljubila sta mu prosti odhod. Prevarila sta pa sramotno starega orla. Vlačila sta ga po fortih (trdnjavah). Catlin, oni, ki je slikal mene, je slikal Osceola par dni pred njegovo smrtjo. Orel ni prenašal tesnobe ječe — pa ni umrl — njegov duh vlada med Seminoli...»

»Hovgh!« je prišlo spet pritrnilo od vseh. Razžarele so se oči, roke so iskale orožja. Pa se je začelo tudi pregovarjanje in tožbe. Solnce je že davno zašlo, ko so še zborovali glavarji. Zvezde so gledale, kako je dal Navimaškota venček školjk na zeleni vrivci svojemu sosedu, kako je šel ta venček iz roke v roke, znak, da so vsi ene misli: »Ne prodajmo svoje zemlje!«

Radivoj Rehar: Črni vrani ...

*Črni vrani, črni vrani
so na belo brezo séli,
pesem žalostno zapeli:*

*»Kje ste časi, časi zlati,
ko so po zeleni trati
cvetke pisane cvetele,
ko so ptičke v logu pele?»*

*Kje ste časi, lepi časi
ko na polju, v gozdu, v vaši
knilo vse je, zelenelo,
vse cvetelo, vse dehtelo?»*

*Tožni so in pusti dnovi,
vseposod samó snegovi,
vseposod mrtovaški prti
bele in ledene smrti...»*

*Črni vrani, črni vrani,
žalostno so pesem peli,
tihu v daljo odleteli...*

